

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2023. április 20.*

„Előzetes döntéshozatal – Szociálpolitika – A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód – 2000/78/EK irányelv – Az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma – A 2. cikk (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja – A 6. cikk (1) bekezdése – Öregségi nyugdíj – A köztisztviselők nyugdíjrendszerének az általános nyugdíjrendszerhez való fokozatos hozzáigazítását előíró nemzeti szabályozás – A nyugdíj összegének első kiigazítása, amelyre a tisztviselők egyik kategóriája esetében gyorsabban kerül sor, mint egy másik esetében – Igazolások”

A C-52/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság, Ausztria) a Bírósághoz 2022. január 26-án érkezett, 2022. január 17-i határozatával terjesztett elő a

BF

és

a **Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau (BVAEB)**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: M. L. Arastey Sahún tanácselnök (előadó), N. Wahl és J. Passer bírák,

főtanácsnok: T. Čapeta,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- BF képviseletében M. Riedl Rechtsanwalt,
- az osztrák kormány képviseletében A. Posch, J. Schmoll és F. Werni, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

– az Európai Bizottság képviselőjében B.-R. Killmann és D. Martin, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL 2000. L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.) 2. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése a) pontjának, valamint 6. cikke (1) bekezdésének, továbbá a jogbiztonság elvének, a szerzett jogok védelmének és az uniós jog tényleges érvényesülése elvének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelem előterjesztésére a BF és a Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau (BVAEB) (a köztisztviselők és a közalkalmazottak, a vasutasok és a bányászati alkalmazottak biztosítóintézete, Ausztria) közötti, BF öregségi nyugdíjának összegére vonatkozó jogvita keretében került sor.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2000/78 irányelvnek „Az irányelv célja” című 1. cikke előírja:
„Ennek az irányelvnek a célja a valláson, meggyőződésen, fogyatékoságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló, foglalkoztatás és munkavégzés során alkalmazott hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem általános kereteinek a meghatározása az egyenlő bánásmód elvének a tagállamokban történő megvalósítására tekintettel.”
- 4 Ezen irányelvnek „A hátrányos megkülönböztetés fogalma” című 2. cikke kimondja:
„(1) Ezen irányelv alkalmazásában az »egyenlő bánásmód elve« azt jelenti, hogy az 1. cikkben említett okok alapján nem szabad semmilyen közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést tenni.
(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában:
a) közvetlen hátrányos megkülönböztetés akkor áll fenn, ha egy személy egy másikhoz képest kedvezőtlenebb elbánásban részesül, részesült vagy fog részesülni egy hasonló helyzetben az 1. cikkben hivatkozott okok bármelyike alapján [helyesen: akkor áll fenn, ha az 1. cikkben említett okok bármelyike miatt valaki hasonló helyzetben lévő másik személyhez képest kedvezőtlen bánásmódban részesül, részesült vagy fog részesülni];

b) közvetett hátrányos megkülönböztetés akkor áll fenn, ha egy látszólag semleges előírás, feltétel vagy gyakorlat egy bizonyos vallású vagy meggyőződésű, egy bizonyos fogyatékoságú, egy bizonyos életkorú vagy egy bizonyos szexuális irányultságú személyt más személyekkel szemben hátrányos helyzetbe hoz, kivéve ha

i) az előírás, feltétel vagy gyakorlat törvényes [helyesen: jogszerű] cél által objektíve igazolható, és a cél elérésére irányuló eszközök megfelelők és szükségesek; [...]

[...]

5 Az említett irányelv „Az irányelv hatálya” című 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében:

„A[z] [Európai] Közösségre átruházott hatáskörök korlátain belül ezt az irányelvet minden személyre alkalmazni kell, mind a köz-, mind a magánszféra vonatkozásában, beleértve a köztestületeket [helyesen: az állami szerveket] is a következőkre tekintettel:

[...]

c) alkalmazási és munkakörülmények [helyesen: alkalmazási és munkafeltételek], beleértve az elbocsátást és a díjazást;

[...]

6 Ugyanezen irányelvnek „Az életkoron alapuló eltérő bánásmód igazolása” című 6. cikke értelmében:

„(1) A 2. cikk (2) bekezdése ellenére a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az életkoron alapuló eltérő bánásmód nem jelent hátrányos megkülönböztetést, ha – a nemzeti jog keretein belül – egy törvényes cél által objektíven és észszerűen igazolt, beleértve a foglalkoztatáspolitikát, a munkaerő-piaci és a szakképzési célkitűzéseket, és ha a cél elérésének eszközei megfelelők és szükségesek [helyesen: ha – a nemzeti jog keretein belül – jogszerű céllal, például jogszerű foglalkoztatáspolitikai, munkaerő-piaci, vagy szakképzési céllal objektív és észszerű módon igazolhatók, valamint e cél elérésének eszközei megfelelők és szükségesek].

[...]

(2) A 2. cikk (2) bekezdése ellenére a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a foglalkoztatási szociális biztonsági rendszerekben a rendszerbe történő belépés korhatárhoz kötése, továbbá a nyugdíjra vagy rokkantsági ellátásra való jogosultság [helyesen: a rendszerbe történő belépés, továbbá a nyugdíjra vagy rokkantsági ellátásra való jogosultság korhatárhoz kötése] – beleértve az ilyen rendszerek alapján a foglalkoztatottak vagy a foglalkoztatottak csoportjai, illetve kategóriái részvételének különböző életkorhoz kötését – és az ilyen rendszerekkel kapcsolatos biztosításmatematikai számításokban az életkor használata nem jelent az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetést, feltéve, hogy ez nem eredményez a nemi hovatartozáson alapuló hátrányos megkülönböztetést.”

7 A 2000/78 irányelv „Jogvédelem” című 9. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„A tagállamok biztosítják, hogy az irányelv által előírt kötelezettségek betartatására szolgáló jogi és/vagy közigazgatási eljárások – beleértve az általuk megfelelőnek tartott egyeztetési eljárásokat – minden olyan személy számára hozzáférhetőek legyenek, akik úgy érzik, hogy az egyenlő bánásmód

elve alkalmazásának elmulasztása miatt őket sérelem érte, még akkor is, ha az a jogviszony, amelyben a feltételezett hátrányos megkülönböztetés történt, már nem áll fenn.”

Az osztrák jog

- 8 A 2004. december 15-i Pensionsharmonisierungsgesetz (a nyugdíjak összehangolásáról szóló törvény; BGBl. I, 142/2004) bevezette az Allgemeines Pensionsgesetz (a nyugdíjakról szóló általános törvény, a továbbiakban: APG), amely 2005. január 1-jén lépett hatályba és új, egységes nyugdíjrendszert írt elő az 1955. január 1-je után született minden személy tekintetében, beleértve főszabály szerint a szövetségi köztisztviselőket is.
- 9 Az APG hatálybalépése előtt a szövetségi köztisztviselők kizárólag az 1965. november 18-i Bundesgesetz über die Pensionsansprüche der Bundesbeamten, ihrer Hinterbliebenen und Angehörigen (Pensionsgesetz 1965) (a szövetségi köztisztviselők, túlélő hozzátartozóik és családtagjaik nyugdíjjogosultságáról szóló 1965. évi törvény [a nyugdíjakról szóló 1965. évi törvény]; BGBl., 340/1965., a továbbiakban: 1965. évi PG) nyugdíjrendszereinek hatálya alá tartoztak.
- 10 A 2020. december 15-i törvénnyel módosított 1965. évi PG (BGBl. I, 135/2020) (a továbbiakban: 2020. évi PG) 41. §-a értelmében:

„(1) E szövetségi törvény azon módosításait, amelyek nem változtatják meg az e szövetségi törvény szerinti ellátások összegét, és nem módosítják az ellátásokra való jogosultság feltételeit, azokra a személyekre is alkalmazni kell, akik a módosítások hatálybalépésekor e szövetségi törvény alapján havonta rendszeres pénzbeli ellátásra jogosultak. A számítási szabályok vagy az ellátásra való jogosultság feltételeinek módosításai csak akkor alkalmazandók azokra a személyekre, akik e törvény hatálybalépésekor e szövetségi törvény alapján ellátásra jogosultak, ha ezt valamely rendelkezés kifejezetten előírja.

(2) Az e szövetségi törvény alapján járó öregségi nyugdíjakat és túlélő hozzátartozói nyugdíjakat – a 26. § szerinti pótlék kivételével – a törvényes nyugdíjbiztosítási rendszer szerinti nyugdíjakkal egyidejűleg és azonos mértékben kell kiigazítani, ha

1. az adott év január 1-je előtt már fennállt a jogosultság, vagy
2. olyan nyugdíjakból származnak, amelyekre a kérdéses év január 1-je előtt is fennállt a jogosultság.

Az első mondattól eltérően az öregségi nyugdíj első kiigazítására csak az öregségi nyugdíjra való jogosultság keletkezését követő második naptári év január 1-jétől kerülhet sor.

[...]

(7) Az 1955. szeptember 9-i Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (a társadalombiztosításról szóló általános törvény, BGBl., 189/1955; a továbbiakban: ASVG) 744. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott nyugdíj-kiigazítási eljárást analógia útján kell alkalmazni a 2021-es naptári évre vonatkozóan, figyelembe véve, hogy valamely személy teljes nyugdíjjövedelme magában foglalja a 2020 decemberében esedékes összes öregségi és túlélő hozzátartozói nyugdíj összegét, amely

- az e szövetségi törvény értelmében a szövetségi állammal fennálló közjogi jogviszony alapján jár,
- [...]

és a 2021. január 1-jei nyugdíj-kiigazítás tárgyát képezi. A jelen szövetségi törvény hatálya alá tartozó tartományok köztisztviselői nyugdíjának kiigazításakor nem kell teljes nyugdíjjövedelmet képezni. Az ASVG 744. §-a (1) bekezdésének 4. pontja szerinti emelés esetén az emelés teljes összegét hozzá kell adni az öregségi vagy túlélő hozzátartozói nyugdíjhoz. Ha valamely személy két vagy több öregségi vagy túlélő hozzátartozói nyugdíjban részesül, az ASVG 744. §-ának (3) bekezdése megfelelően alkalmazandó.”

- 11 Az 1965. évi PG-nek a 2021. december 13-i Pensionsanpassungsgesetz 2022 (2022. évi nyugdíj-kiigazítási törvény) (BGBl. I, 210/2021) által módosított (a továbbiakban: 2022. évi PG) 41. §-a előírja:

„(1) E szövetségi törvény azon módosításait, amelyek nem változtatják meg az e szövetségi törvény szerinti ellátások összegét, és nem módosítják az ellátásokra való jogosultság feltételeit, azokra a személyekre is alkalmazni kell, akik a módosítások hatálybalépésekor e szövetségi törvény alapján havonta rendszeres pénzbeli ellátásra jogosultak. A számítási szabályok vagy az ellátásra való jogosultság feltételeinek módosításai csak akkor alkalmazandók azokra a személyekre, akik e törvény hatálybalépésekor e szövetségi törvény alapján ellátásra jogosultak, ha ezt valamely rendelkezés kifejezetten előírja.

(2) Az e szövetségi törvény alapján járó öregségi nyugdíjakat és túlélő hozzátartozói nyugdíjakat – a 26. § szerinti pótlék kivételével – a törvényes nyugdíjbiztosítási rendszer szerinti nyugdíjakkal egyidejűleg és azonos mértékben kell kiigazítani, ha

1. az adott év január 1-je előtt már fennállt a jogosultság, vagy
2. olyan nyugdíjkból származnak, amelyekre a kérdéses év január 1-je előtt is fennállt a jogosultság.

Az első mondattól eltérően az öregségi nyugdíj első kiigazítását a következőképpen kell elvégezni:

Az előző naptári év bal oldali oszlopban feltüntetett hónapjának első napjától esedékes öregségi nyugdíjakat január 1-jétől meg kell szorozni a jobb oldali oszlopban feltüntetett korrekciós együttható százalékos arányával

január 1.	100%
[...]	[...]

Az előző naptári év november 1-jétől vagy december 1-jétől esedékes öregségi nyugdíjak esetében az első kiigazítást a nyugdíjjogosultság keletkezését követő második naptári év január 1-jétől kell elvégezni. Ezeket a százalékos arányokat kell az első kiigazításkor alkalmazni az olyan öregségi nyugdíjból származó túlélő hozzátartozói nyugdíjakra, amelyek első alkalommal történő kiigazítására még nem került sor. A szolgálati jogviszony fennállása alatt elhunyt köztisztviselők nyugdíjának első kiigazításakor azt a százalékos arányt kell alkalmazni, amelyet akkor kellett volna alkalmazni, ha a köztisztviselőt a halála napját követő hónap első napján nyugdíjazták volna.

[...]

(7) Az ASVG 744. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott nyugdij-kiigazítási eljárást analógia útján kell alkalmazni a 2021-es naptári évre vonatkozóan, figyelembe véve, hogy valamely személy teljes nyugdíjjövedelme magában foglalja a 2020 decemberében esedékes összes öregségi és túlélő hozzátartozói nyugdíj összegét, amely

- az e szövetségi törvény értelmében a szövetségi állammal fennálló közjogi jogviszony alapján jár,

- [...]

és a 2021. január 1-jei nyugdíj-kiigazítás tárgyát képezi. A jelen szövetségi törvény hatálya alá tartozó tartományok köztisztviselői nyugdíjának kiigazításakor nem kell teljes nyugdíjjövedelmet képezni. Az ASVG 744. §-a (1) bekezdésének 4. pontja szerinti emelés esetén az emelés teljes összegét hozzá kell adni az öregségi vagy túlélő hozzátartozói nyugdíjhoz. Ha valamely személy két vagy több öregségi vagy túlélő hozzátartozói nyugdíjban részesül, az ASVG 744. §-ának (3) bekezdése megfelelően alkalmazandó.”

- 12 A 2015. június 17-i törvénnyel módosított 1965. évi PG (BGBl. I, 65/2015) (a továbbiakban: 2015. évi PG) 99. §-a értelmében:

„(1) A XIII. szakasz csak azokra a köztisztviselőkre vonatkozik, akik 1954. december 31-e után és 1976. január 1-je előtt születtek, és akik 2005. január 1-je előtt létesítettek szövetségi közszolgálati jogviszonyt, továbbá 2004. december 31-én alkalmazásban álltak.

(2) A köztisztviselő a jelen szövetségi törvény rendelkezéseinek megfelelően kiszámított öregségi nyugdíjra vagy felsőoktatási tanári nyugdíjra a 2004. december 31-ig szerzett, nyugdíjjogosultságot keletkeztető szolgálati időből eredő, a 7. § vagy a 90. § (1) bekezdése szerinti százalékos aránynak megfelelő mértékben jogosult.

(3) Az öregségi nyugdíj vagy a felsőoktatási tanári nyugdíj mellett a köztisztviselő számára nyugdíjat kell megállapítani az APG, valamint az APG 6. §-a (3) bekezdésének és 15. §-a (2) bekezdésének 2013. december 31-én hatályos változatának alkalmazásával. Az APG 15. §-a és 16. §-ának (5) bekezdése nem alkalmazandó. Az APG szerinti nyugdíjat a (2) bekezdés szerinti százalékos arány és a 100% közötti különbségnek megfelelő mértékben kell kifizetni.

(4) A 9. § alapján jóváírt időszakokat nem kell figyelembe venni a (2), (3) és (6) bekezdés alkalmazásakor. A jóváírt időszakokat illetően azon tényleges időintervallum a meghatározó, amely alatt a jóváírt időszakot teljesítették.

(5) A köztisztviselő teljes nyugdíja a (2) bekezdésben említett öregségi nyugdíjból vagy felsőoktatási tanári nyugdíjból, valamint a (3) bekezdésben említett részarányos nyugdíjból tevődik össze.”

- 13 A 2022. évi PG 109. §-a (90) bekezdésének megfelelően e törvény 41. §-ának (2) és (3) bekezdése, valamint 99. cikkének (3), (5) és (6) bekezdése 2022. január 1-jén lép hatályba.

- 14 A 2019. október 22-i törvénnyel módosított ASVG (BGBl. I, 98/2015) 108h. §-ának (1) bekezdése értelmében:

„Minden év január 1-jei hatállyal

- a) a nyugdíjbiztosítási rendszer által folyósított valamennyi olyan nyugdíjat, amelynek referencia-időpontja (223. §, (2) bekezdés) az adott év január 1-je előtti időpontra esik,

[...]

fel kell szorozni a kiigazítási tényezővel. [...]

- 15 A 2021. január 28-i törvénnyel módosított ASVG (BGBl. I, 28/2021) 108h. §-a értelmében:

„(1) Minden év január 1-jei hatállyal

- a) a nyugdíjbiztosítási rendszer által folyósított valamennyi olyan nyugdíjat, amelynek referencia-időpontja (223. §, (2) bekezdés) az adott év január 1-je előtti időpontra esik,

[...]

(1a) Az (1) bekezdéstől eltérően az első kiigazítást úgy kell elvégezni, hogy azokat a nyugdíjakat, amelyeknek referencia-időpontja (223. §, (2) bekezdés) a kiigazítást megelőző naptári évnek a bal oldali oszlopban meghatározott naptári hónapjára esik, január 1-jétől a kiigazítási együttható alkalmazásából eredő növekedés összegének a jobb oldali oszlopban meghatározott százalékaival kell növelni:

február	90%
[...]	[...]

Ha a referencia-időpont a kiigazítást megelőző naptári év novemberére vagy decemberére esik, az első kiigazítást a referencia-időpontot követő második naptári év január 1-jétől kell elvégezni. [...]

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 16 Az 1958-ban született BF 2020. július 1-jén vonult nyugdíjba az osztrák közszolgálatból.
- 17 2020. december 2-i határozatával a BVAEB BF öregségi nyugdíját havi bruttó 4455,43 euróban állapította meg. Az említett összeget az úgynevezett „párhuzamos” számítás alapján határozták meg, amelyet a 2015. évi PG 99. §-a rendelkezéseinek megfelelően állapítottak meg, amely szerint az öregségi nyugdíj egy részét – amelyet a 2005. év előtt vagy azt követően szerzett szolgálati időszakok felosztásával súlyoznak – az 1965. évi PG alapján folyósítják, míg a másik részét az APG alapján nyújtják (a továbbiakban: párhuzamos számítás).
- 18 2021. február 26-i levelében BF azt kérte a BVAEB-től, hogy 2021. január 1-jétől újra számítsa ki öregségi nyugdíjának havi bruttó összegét azzal az indokkal, hogy álláspontja szerint hátrányos helyzetben van azon korábbi szövetségi köztisztviselőkhöz képest, akik kizárólag az APG alapján megállapított nyugdíjban részesülnek, és amelynek összegét az új folyósítási évtől kezdve

haladéktalanul kiigazították, míg BF-nek a párhuzamos számítás alapján meghatározott nyugdíját csak az öregségi nyugdíjra való jogosultság keletkezését követő második év január 1-jétől, a jelen esetben 2022. január 1-jétől igazítják ki.

- 19 2021. március 19-i határozatával a BVAEB megerősítette, hogy BF öregségi nyugdíját havi bruttó 4455,43 euróban kell meghatározni, és hogy az említett nyugdíj első kiigazítására a 2020. évi PG 41. §-a (2) bekezdésének megfelelően csak 2022. január 1-jén kerül sor.
- 20 2021. április 6-i levelével BF keresetet indított a kérdést előterjesztő bíróság, a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság, Ausztria) előtt a BVAEB e határozatával szemben, azt kérve, hogy öregségi nyugdíjának első kiigazítását 2021. január 1-jei hatállyal végezzék el.
- 21 E bíróság előtt BF egyrészt azzal érvelt, hogy a 2020. évi PG 41. §-ának (2) bekezdése, amely előírja, hogy a nyugdíj összegének első kiigazítására csak a nyugdíjjogosultság megnyílását követő második naptári évtől kerülhet sor, alkotmányellenes, mivel a 2021. január 28-i törvénnyel módosított ASVG 108h. §-ának (1a) bekezdése alapján megállapított öregségi nyugdíjakat az új folyósítási évtől haladéktalanul kiigazítják. Másrészt a 2020. évi PG 41. §-ának (2) bekezdése az uniós joggal ellentétes, életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetést valósít meg, mivel a nyugdíjak összegének a párhuzamos számítás alapján történő kiigazítása többségében az 1955 és 1975 között született szövetségi köztisztviselőket érinti.
- 22 BF továbbá azt állítja, hogy a 2022. évi PG 41. §-ának (2) bekezdése a jövőre nézve megszüntette az említett hátrányos megkülönböztetést. Márpedig, mivel az említett cikk semmilyen visszaható hatályt nem ír elő, a múltra nézve fennmarad a BF-hez hasonló korábbi szövetségi köztisztviselőket állítólagosan ért hátrányos megkülönböztetés, akiknek öregségi nyugdíját a párhuzamos számítás alapján állapítják meg, azon korábbi szövetségi köztisztviselőkhöz képest, akik kizárólag az APG alapján meghatározott öregségi nyugdíjban részesülnek.
- 23 A kérdést előterjesztő bíróság szerint először is azt a helyzetet illetően, amely hátrányosan érinti azon korábbi szövetségi köztisztviselőket, akiknek öregségi nyugdíját a párhuzamos számítás alapján állapítják meg, azon köztisztviselőkhöz képest, akik kizárólag az APG alapján részesülnek nyugdíjban, tekintetbe kell venni a Verwaltungsgerichtshofnak (közigazgatási bíróság, Ausztria) az 1965. évi PG és az APG szerinti nyugdíjrendszerek összehasonlíthatóságára vonatkozó ítélezési gyakorlatát. Egyébiránt e bíróság ebben az összefüggésben úgy véli, hogy a 2015. évi PG 99. §-ának (5) bekezdése alapján meghatározott öregségi nyugdíjat a 2000/78 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett „díjazásnak” kell tekinteni.
- 24 Másodszor, ami BF azon érvét illeti, amely szerint a párhuzamos számítás alapján öregségi nyugdíjának egy részét az APG címén folyósítják, a kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy e rész csekély, mivel csak ezen összeg 9,2%-át teszi ki.
- 25 Harmadszor e bíróság emlékeztet arra, hogy a nemzeti jogalkotó mozgástere viszonylag széles a közszolgálati alkalmazottak jogállásának, díjazásának és nyugdíjának szabályozása tekintetében.
- 26 Negyedszer, a 2022. évi PG 41. §-a (2) bekezdésének elfogadásával megvalósult jogszabály-módosítást illetően a kérdést előterjesztő bíróság arra keres választ, hogy az említett módosítás nem ellentétes-e a tagállamok azon kötelezettségével, hogy azonnal és teljeskörűen meg kell szüntetniük a megállapított hátrányos megkülönböztetést, ahogyan az a 2019. október 7-i Safeway ítélet (C-171/18, a továbbiakban: Safeway ítélet, EU:C:2019:839) 24. pontjából kitűnik.

- 27 Ötödször és utolsósorban a kérdést előterjesztő bíróság szerint a nyugdíjak területén egy visszaható hatályú jogszabály-módosítás a korábban hátrányosan megkülönböztetett szövetségi köztisztviselők öregségi nyugdíjának kiigazítását, ezáltal a szövetségi költségvetést terhelő jelentős kiadásokat vonhatna maga után. Következésképpen az ilyen visszaható hatály veszélyeztetheti az érintett nyugdíjrendszer pénzügyi egyensúlyát, így olyan, közérdeken alapuló nyomós oknak minősülhet, amely lehetővé teszi az osztrák jogalkotó számára annak igazolását, hogy ne alkalmazzon visszaható hatályt, ahogyan azt a Bíróság a Safeway ítélet 43. pontjában megállapította.
- 28 Márpedig e bíróság rámutat, hogy az uniós joggal nem ellentétes, hogy a tagállamok a politikai, társadalmi vagy demográfiai megfontolások mellett költségvetési megfontolásokat is figyelembe vegyenek, feltéve, hogy ennek során tiszteletben tartják különösen az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó általános elvet. E tekintetben a költségvetési megfontolások ugyan alapul szolgálhatnak a tagállam szociálpolitikai döntéseihez, és hatással lehetnek az elfogadni kívánt rendelkezések jellegére vagy hatályára, e megfontolások azonban önmagukban nem minősülhetnek a 2000/78 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében vett jogszerű célnak. A kérdést előterjesztő bíróság ugyanakkor megállapítja, hogy a jelen ügyben nem állnak fenn nyilvánvalóan a nyugdíjrendszer súlyos sérelmének kockázatához hasonló jelentőségű, közérdeken alapuló ilyen nyomós oknak minősíthető igazolások.
- 29 E körülmények között a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [2000/78] irányelv 2. cikkének (1) bekezdését, (2) bekezdésének a) pontját és 6. cikkének (1) bekezdését, valamint a jogbiztonságnak, a szerzett jogok védelmének és az uniós jog tényleges érvényesülésének az elvét, hogy azokkal ellentétes az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló, olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében azon köztisztviselők csoportjainak nyugdíját, akik legkésőbb 2021. december 1-jétől váltak [a 2020. évi PG] szerinti nyugdíjra jogosulttá, első alkalommal csak a nyugdíjjogosultság megszerzését követő második naptári év január 1-jétől kezdődő hatállyal igazítják ki, miközben azon köztisztviselők csoportjainak nyugdíját, akik csak 2022. január 1-jétől válnak, illetve váltak nyugdíjra [a 2022. évi PG] szerinti nyugdíjra jogosulttá, első alkalommal már a nyugdíjjogosultság megszerzését követő naptári év január 1-jétől kezdődő hatállyal kiigazítják[?]”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

- 30 Az osztrák kormány vitatja az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságát, azon az alapon, hogy az nem felel meg a Bíróság eljárási szabályzata 94. cikkének c) pontjából fakadó követelményeknek, mivel a kérdést előterjesztő bíróság nem fejtette ki, hogy az alapügyben szereplő osztrák szabályozás miként vezet az életkoron alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetéshez, megsértve ezzel a 2000/78 irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének a) pontját, valamint 6. cikkének (1) bekezdését.
- 31 Az említett bíróság egyrészt a szövetségi köztisztviselőknek az általános nyugdíjbiztosítási rendszer kedvezményezettjeihez képest kedvezőtlen helyzetére, valamint arra a kérdésre szorítkozik, hogy az alapügyben szereplő nemzeti szabályozás ellentétes-e a hátrányos

megkülönböztetés megszüntetésére vonatkozó tagállami kötelezettséggel. Márpedig az előzetes döntéshozatal iránti kérelem csupán egyetlen utalást tartalmaz az „idős tisztviselőkkel” szembeni egyenlőtlen bánásmódra, e kérelem azon részében, amely ismerteti BF ezzel kapcsolatos érveit.

- 32 Másrészt a kérdést előterjesztő bíróság egyáltalán nem fejt ki azokat az okokat, amelyek arra indították, hogy a Bírósághoz forduljon azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy az alapügyben szereplő nemzeti szabályozás összeegyeztethető-e a jogbiztonság, a szerzett jogok védelmének és az uniós jog tényleges érvényesülésének elvével.
- 33 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében, jóllehet a nemzeti bíróság által saját felelősségére meghatározott jogszabályi és ténybeli háttér alapján – amelynek helytállóságát a Bíróság nem vizsgálhatja – az uniós jog értelmezésére vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell, ez nem változtat azon, hogy az EUMSZ 267. cikkel bevezetett eljárás a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés eszköze, amelynek révén a Bíróság megadja az utóbbiak számára az uniós jog értelmezéséhez azokat a támpontokat, amelyek az általuk eldöntendő jogvita megoldásához szükségesek. Az előzetes döntéshozatalra utalás indoka nem az általános vagy hipotetikus kérdésekről való véleménynyilvánítás, hanem az adott jogvita tényleges megoldásának szükségessége. Az EUMSZ 267. cikkben foglaltak szerint a kért előzetes döntésnek „szükségesnek” kell lennie a kérdést előterjesztő bíróság által az előtte folyamatban lévő ügyben kialakítandó „ítélete meghozatalához”. Ezenkívül az eljárási szabályzat 94. cikkének c) pontja értelmében a kérdést előterjesztő bíróságnak pontosan ki kell fejtenie azon okokat, amelyek miatt kérdés merült fel benne az uniós jog értelmezésére vonatkozóan, valamint azt a kapcsolatot, amelyet e rendelkezések és az alapeljárásban alkalmazandó nemzeti jog között felállít (2021. március 24-i NAMA és társai ítélet, C-771/19, EU:C:2021:232, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság azáltal, hogy kifejti a 2022. évi PG 41. §-a (2) bekezdésének a 2000/78 irányelv 2. cikkének (1) bekezdésével és (2) bekezdésének a) pontjával, valamint 6. cikkének (1) bekezdésével, illetve a jogbiztonság, a szerzett jogok védelmének és az uniós jog tényleges érvényesülése elveivel való összhangjával kapcsolatos kételyeit, megjelöli azokat az okokat, amelyek miatt a Bíróságtól az említett uniós jogi rendelkezések és elvek értelmezését kérte.
- 35 Kétségtelen, hogy – amint arra az osztrák kormány helyesen rámutat – az említett bíróság nem pontosítja kifejezetten azt a kapcsolatot, amelyet az alapügyben szóban forgó nemzeti rendelkezések, valamint a jogbiztonság, a szerzett jogok védelmének és az uniós jog tényleges érvényesülésének elve között felállít.
- 36 Mindazonáltal az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az említett elvek értelmezését kéri a Bíróságtól a Safeway ítéletre és az abból levonható, a hátrányos megkülönböztetés azonnali és teljes megszüntetésére irányuló tagállami kötelezettséggel kapcsolatos tanulságokra tekintettel.
- 37 E körülmények összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 38 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködési eljárás keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Ezt szem előtt tartva a Bíróság figyelembe vehet olyan uniós jogi normákat, amelyekre a nemzeti bíróság kérdésében nem hivatkozott (lásd ebben az értelemben: 2021. július 15-i Ministrstvo za obrambo ítélet, C-742/19, EU:C:2021:597, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az a körülmény ugyanis, hogy valamely nemzeti bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést formálisan bizonyos uniós jogi rendelkezésekre hivatkozva fogalmazta meg, nem akadályozza annak, hogy a Bíróság megadja e bíróság számára az uniós jog értelmezésének minden olyan elemét, amely hasznos lehet az utóbbi előtt folyamatban lévő ügy eldöntéséhez, akár hivatkozott ezekre a kérdéseinek megfogalmazásában, akár nem. E tekintetben a Bíróságnak kell a nemzeti bíróság által szolgáltatott információk összessége és különösen az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása alapján meghatározni az uniós jog azon rendelkezéseit, amelyeknek az értelmezése a jogvita tárgyára figyelemmel szükséges (2022. december 22-i Ministre de la Transition écologique et Premier ministre [Levegőszennyezéssel kapcsolatos állami felelősség] ítélet, C-61/21, EU:C:2022:1015, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Mivel az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből nem tűnik ki, hogy a kérdést előterjesztő bíróság szerint kizárólag a 2000/78 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett esetleges közvetlen hátrányos megkülönböztetés lehet releváns az alapügyben, az e rendelkezés (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett közvetett hátrányos megkülönböztetés pedig nem, meg kell állapítani, hogy kérdésével e bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 2000/78 irányelv 2. cikkének (1) bekezdését, (2) bekezdésének a) és b) pontját, valamint 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja, hogy a köztisztviselők nyugdíjrendszerének az általános nyugdíjrendszerhez való fokozatos hozzáigazítása érdekében a köztisztviselők valamely kategóriája öregségi nyugdíjának első kiigazítására a nyugdíjjogosultság megnyílását követő második naptári évtől kerül sor, míg a köztisztviselők másik kategóriája esetében az említett kiigazításra az említett jogosultság keletkezését követő első naptári évben kerül sor.
- 40 Az említett kérdés megválaszolása érdekében meg kell vizsgálni, hogy az alapügy tárgyát képező szabályozás a 2000/78 irányelv hatálya alá tartozik-e, továbbá, igenlő válasz esetén, bevezet-e életkoron alapuló eltérő bánásmódot, és ebben az esetben az igazolható-e a 2000/78 irányelv 6. cikkének (1) bekezdésére tekintettel.
- 41 Ami először is azt a kérdést illeti, hogy az alapügyben szereplő szabályozás a 2000/78 irányelv hatálya alá tartozik-e, ezen irányelvnek mind a címéből és a preambulumból, mind pedig a tartalmából és a céljából az tűnik ki, hogy általános keretet kíván létrehozni a mindenki számára biztosítandó, a „foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott” egyenlő bánásmóddhoz, hatékony védelmet nyújtva számukra az irányelv 1. cikkében említett okok valamelyikén – köztük az életkoron – alapuló hátrányos megkülönböztetés ellen (2021. április 15-i Olympiako Athlitiko Kentro Athinon ítélet, C-511/19, EU:C:2021:274, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 42 Ezenkívül ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontjából kitűnik, hogy az Európai Unióra átruházott hatáskörök korlátain belül ezt az irányelvet „minden személyre alkalmazni kell, mind a köz-, mind a magánszféra vonatkozásában, beleértve az állami szerveket is”, tekintettel különösen „az alkalmazási és munkafeltételek[re], beleértve az elbocsátást és a díjazást”.

- 43 Márpedig a Bíróságnak már lehetősége nyílt egy, az 1965. évi PG alapján az osztrák szövetségi köztisztviselők számára folyósított öregségi nyugdíjra vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem keretében emlékeztetni arra, hogy az ilyen öregségi nyugdíj az EUMSZ 157. cikk értelmében vett „díjazás” fogalma alá tartozik, mivel egyrészt annak összege a szolgálati időtől és az azzal egyenértékű időszakoktól, valamint a köztisztviselő által kapott illetménytől függ, másrészt olyan jövőbeni pénzbeli juttatásnak minősül, amelyet a munkáltató a munkavállalói részére, azok munkaviszonyának közvetlen következményeként fizet. Az említett nyugdíj ugyanis a nemzeti jogban olyan díjazásnak minősül, amelyet a köztisztviselő nyugállományba lépését követően is folytatódó szolgálati jogviszony keretében tovább folyósítanak (2022. május 5-i BVAEB-ítélet, C-405/20, EU:C:2022:347, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 44 E megállapítás nem vonható kétségbe azzal az indokkal, hogy a párhuzamos számítás alapján BF öregségi nyugdíjának egy részét az APG alapján folyósítják neki, mivel e rész minimális, ahogyan az a jelen ítélet 24. pontjából kitűnik.
- 45 Ennélfogva az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás a 2000/78 irányelv hatálya alá tartozik.
- 46 Másodszor, ami azt a kérdést illeti, hogy e szabályozás a foglalkoztatás és a munkavégzés tekintetében az életkoron alapuló eltérő bánásmódot eredményez-e, emlékeztetni kell arra, hogy a 2000/78 irányelv 1. cikkével összefüggésben értelmezett 2. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy ezen irányelv alkalmazásában az egyenlő bánásmód elve tiltja az életkoron alapuló közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést. Az említett irányelv 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja pontosítja, hogy az (1) bekezdése alkalmazásában többek között akkor áll fenn közvetlen hátrányos megkülönböztetés, ha egy személy egy másikhoz képest kedvezőtlenebb elbánásban részesül egy hasonló helyzetben az ugyanezen irányelv 1. cikkében hivatkozott okok bármelyike alapján. A 2000/78 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján közvetett hátrányos megkülönböztetés akkor áll fenn, ha egy látszólag semleges előírás, feltétel vagy gyakorlat egy bizonyos fogyatékoságú, egy bizonyos életkorú személyt más személyekkel szemben hátrányos helyzetbe hoz.
- 47 A jelen ügyben egyfelől rá kell mutatni, hogy úgy tűnik, az alapügyben szereplő nemzeti szabályozás, vagyis a 2022. évi PG 41. §-ának (2) bekezdése nem eredményez közvetlen hátrányos megkülönböztetést, mivel az érintett szövetségi köztisztviselők életkorától függetlenül alkalmazandó, és csak arra az időpontra utal, amelytől kezdve az ilyen köztisztviselő érvényesítheti öregségi nyugdíjjogosultságát.
- 48 Másfelől azonban meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a 2020. évi PG 41. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata értelmében az öregségi nyugdíj első kiigazítására csak a nyugdíjjogosultság megnyílását követő második naptári év január 1-jei hatállyal kerül sor, míg a 2022. évi PG 41. §-ának (2) bekezdése értelmében azon szövetségi köztisztviselők nyugdíját, akik csak 2022. január 1-jétől váltak, illetve válnak nyugdíjra jogosulttá, első alkalommal egy arányos számítás alapján a nyugdíjjogosultság megnyílását követő naptári év január 1-jétől kezdődő hatállyal kiigazítják. Következésképpen az említett nemzeti szabályozás, amely arra az időpontra utal, amelytől kezdve valamely szövetségi köztisztviselő az öregségi nyugdíjra való jogosultságát érvényesítheti, értelmezhető úgy, hogy az közvetetten az életkorhoz kapcsolódó valamely kritériumon alapul, mivel az öregségi nyugdíjra való jogosultság általában bizonyos számú szolgálati év teljesítésétől és egy bizonyos életkor elérésétől függ.

- 49 E tekintetben a Bíróság kimondta egyrészt, hogy az életkoron alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetés csak akkor állapítható meg, ha bizonyítást nyer, hogy az annak alapjául szolgáló nemzeti szabályozás hatálya alá tartozó összes személy közül e szabályozás bizonyos életkorú személyeket más személyekhez képest indokolatlanul jelentősen nagyobb arányban érint hátrányosan (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 24-i YS [Vezető állású munkavállalók foglalkoztatói nyugdíja] ítélet, C-223/19, EU:C:2020:753, 71. pont).
- 50 Másrészt önmagában az a tény, hogy egy bizonyos életkor alatti személyek tekintetében új jogi szabályozást alkalmaztak, még nem eredményez életkoron alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetést azon más személyekkel szemben, akikre a korábbi jogi szabályozás alkalmazandó (2020. szeptember 24-i YS [Vezető állású munkavállalók foglalkoztatói nyugdíja] ítélet, C-223/19, EU:C:2020:753, 73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Hasonlóképpen, az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amely eltérő módon kezeli a szövetségi köztisztviselő helyzetét aszerint, hogy 2022. január 1-je előtt vagy azt követően szerez öregségi nyugdíjra való jogosultságot, ugyancsak nem tűnik úgy, mint amely közvetetten az érintett köztisztviselők életkorán alapulna, mivel csupán e jog keletkezésének objektív időpontjától függ, aminek vizsgálata azonban a kérdést előterjesztő bíróság feladata.
- 52 Egyébiránt, ahogyan az az osztrák kormány írásbeli észrevételeiből kitűnik, igaz ugyan, hogy a szövetségi köztisztviselők főszabály szerint 65 éves korukban nyugdíjba vonulnak, azonban ettől eltérve és bizonyos feltételek mellett – BF-hez hasonlóan – korábban vagy később is nyugdíjazhatók, ami arra utal, hogy az alapügyben szereplő nemzeti szabályozás által alkalmazott különbségtétel nem okozhat a 2000/78 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett különös hátrányt bizonyos életkorú személyeknek más személyekhez képest.
- 53 Abban az esetben, ha a kérdést előterjesztő bíróság – amely kizárólagos hatáskörrel rendelkezik az alkalmazandó nemzeti jogszabályok értelmezésére – mégis arra a következtetésre jutna, hogy az említett szabályozás által alkalmazott különbségtétel közvetett eltérő bánásmódot valósít meg az érintett szövetségi köztisztviselők között egy látszólag semleges szempont, nevezetesen az öregségi nyugdíjra való jogosultság keletkezésének időpontja alapján, harmadszor azt kell megvizsgálni, hogy az életkoron alapuló ilyen eltérő bánásmód igazolható-e a 2000/78 irányelv 6. cikkének (1) bekezdésére tekintettel.
- 54 E cikk értelmében az életkoron alapuló eltérő bánásmód „nem jelent hátrányos megkülönböztetést, ha – a nemzeti jog keretein belül – egy törvényes cél által objektíven és észszerűen igazolt, beleértve a foglalkoztatáspolitikát, a munkaerő-piaci és a szakképzési célkitűzéseket, és ha a cél elérésének eszközei megfelelők és szükségesek”.
- 55 E tekintetben a Bíróság több alkalommal is kimondta, hogy a tagállamok széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek nemcsak például a szociális és foglalkoztatáspolitikai területét érintően meghatározott célok, hanem az azok elérésére alkalmas intézkedések megválasztása terén is (2021. április 15-i Olympiako Athlitiko Kentro Athinon ítélet, C-511/19, EU:C:2021:274, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 56 Egyrészt az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a 2022. évi PG 41. §-a (2) bekezdésének célja az ASVG-hez hasonlóan 2022-től kezdődően az első nyugdíj-kiigazítás havi időarányos számításának bevezetése, méltányos módon figyelembe véve a nyugdíjba vonulás

és az első kiigazítás között eltelt időt, amely ily módon a különböző öregséginyugdíj-kiigazítási rendszerek összehangolására irányul annak elkerülése érdekében, hogy túl jelentős eltérés alakuljon ki az 1965. évi PG, illetve az APG által használt különböző nyugdíjrendszerek között.

- 57 Másrészt a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy a 2022. évi PG 41. §-a (2) bekezdésének célja, hogy a pénz jelenlegi értékvesztésével és a megélhetési költségek növekedésével szemben a nyugdíjjogosultság megnyílását követő első naptári év kezdetétől növelje a korábbi szövetségi köztisztviselők vásárlóerejét, méltányosan figyelembe véve az említett megnyílás és a következő év január 1-je között eltelt időszakot. Ezzel szemben a 2020. évi PG 41. §-a (2) bekezdésének hatálya alá tartozó szövetségi köztisztviselők tekintetében az „egyéves várakozási idő” fenntartása biztosítja a nemzeti nyugdíjrendszer fenntartható finanszírozását.
- 58 Noha költségvetési megfontolások nem igazolhatják az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetést, az öregségi nyugdíjak fenntartható finanszírozásának biztosítására és az államilag finanszírozott nyugdíjak szintje közötti különbség csökkentésére irányuló célok az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetéstől független, jogszerű szociálpolitikai céloknak tekinthetők (lásd analógia útján: 2022. május 5-i BVAEB-ítélet, C-405/20, EU:C:2022:347, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 59 Ebből az következik, hogy a szóban forgó nemzeti szabályozás az életkoron alapuló bármely hátrányos megkülönböztetéstől független, jogszerű szociálpolitikai célokat követ.
- 60 Ami azt a kérdést illeti, hogy e szabályozás megfelel-e a jelen ítélet 54. pontjában felidézett követelményeknek, különösen a megfelelő és szükséges jellegét illetően, a Bíróság rendelkezésére álló információkból kitűnik, hogy a 2022. évi PG 41. §-ának (2) bekezdése azzal a hatással jár, hogy ellensúlyozza azokat a hátrányokat, amelyeket a 2022. január 1-jét követően nyugdíjba vonuló szövetségi köztisztviselőknek a nyugdíjrendszer reformjai és a korábban nyugdíjba vonult szövetségi köztisztviselőkhöz képest alacsonyabb nyugdíjszintek miatt viselnie kell, ezáltal csökkentve az e nyugdíjszintek közötti különbségeket.
- 61 Meg kell tehát állapítani, hogy az öregségi nyugdíjak kiigazítására szolgáló rendszereknek a 2022. évi PG 41. §-ának (2) bekezdése szerinti összehangolása olyan jogszerű foglalkoztatáspolitikai és munkaerőpiaci célnak minősülhet, amely egy átmeneti időszak során a 2000/78 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében igazolhatja a 2022. január 1-je előtt vagy után nyugdíjba vonult szövetségi köztisztviselők közötti, életkoron alapuló eltérő bánásmódot az öregségi nyugdíjuk összegének éves kiigazítását illetően.
- 62 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/78 irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének a) és b) pontját, valamint 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja, hogy a köztisztviselők nyugdíjrendszerének az általános nyugdíjrendszerhez való fokozatos hozzáigazítása érdekében a köztisztviselők valamely kategóriája öregségi nyugdíjának első kiigazítására a nyugdíjjogosultság megnyílását követő második naptári évtől kerül sor, míg a köztisztviselők másik kategóriája esetében az említett kiigazításra az említett jogosultság keletkezését követő első naptári évben kerül sor.

A költségekről

- 63 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének a) és b) pontját, valamint 6. cikkének (1) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja, hogy a köztisztviselők nyugdíjrendszerének az általános nyugdíjrendszerhez való fokozatos hozzáigazítása érdekében a köztisztviselők valamely kategóriája öregségi nyugdíjának első kiigazítására a nyugdíjjogosultság megnyílását követő második naptári évtől kerül sor, míg a köztisztviselők másik kategóriája esetében az említett kiigazításra az említett jogosultság keletkezését követő első naptári évben kerül sor.

Aláírások